

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKU NIEMUCHOMEGO NIEWPISANEGO DO REJESTRU ZABYTKÓW

1. Nazwa

HISTORYCZNY UKŁAD RURALISTYCZNY

2. Czas powstania

1203 r.; XX w.

3. Miejscowość

KOTOWICE

9. Materiały graficzne

4. Adres (ulica, nr posesji)

OBSZAR WSI

5. Przynależność administracyjna

Województwo dolnośląskie

Powiat trzebnicki

Gmina Oborniki Śląskie

6. Współrzędne geograficzne

51°13'26"N 16°55'16"E

7. Użytkowanie obecne

MIESZKALNE, ROLNICZE

8. Stan zachowania

3

10. Istniejące zagrożenia, najpilniejsze postulaty konserwatorskie

Nazwa wsi:

1203 r. Cotovic, 1294 r. Cotowicz, 1353 r. Kottewicz, od XVIII w. Kottwitz lub Kottwitz

Historia wsi:

Wieś rybacka, wzmiankowana po raz pierwszy w 1203 r. kiedy to biskup Cyprian włączył ją do uposażenia zakonu klasztornego w Trzebnicy. Pod koniec wieku XIII w. przeniesiona na prawo niemieckie. W 1353 r. znajdował się tu kościół parafialny oraz 24 domy, z czego dwa należało do plebana. W 1785 r. za właściciela wsi wymienia się biskupa wrocławskiego, znajdują się tu 2 folwarki, plebania, szkoła kościół katolicki, 3 karczmy i wiatrak. Wieś zamieszkuje 461 osób, w tym wielu rzemieślników, znajduje się tu ponad 30 różnych zagród, wśród dóbr wymienia się również bażanciarnię. Po sekularyzacji wieś weszła w skład domen królewskich. Parafia ewangelicka znajdowała się w Urazie. Również katolicki kościół musiano przenieść z uwagi na pożar, który miał miejsce dnia 22 VIII 1832 r., spłonęła jednocześnie szkoła i kilka gospodarstw. Utworzono fundusz na odbudowę kościoła pod patronem królewskim. Budowę obecnego kościoła rozpoczęto we wrześniu 1911 r. na miejscu dawnego, po południowej stronie drogi wiejskiej, w centralnym punkcie. W 1845 r. liczba mieszkańców spadła do 377, choć we wsi znajduje się 59 domów, Knie wymienia również sołtysa i ponad 10 rzemieślników. Główna droga relacji wschód-zachód historycznie obsadzona aleją lipową.

Stanowiska AZP:

Brak zlokalizowanych stanowisk na obszarze wsi.

Postulaty:

zachowanie i rewaloryzacja historycznego układu przestrzennego wsi o charakterze ulicowym ze wskazaniem sytuowania nowych obiektów szczytem lub kalenicą do osi drogi lub jako uzupełnienie zabudowy zagrodowej, ekspozycja dominanty wieży kościelnej w centrum wsi, ochrona pozostałości zadrzewienia alejowego i pojedynczych nasadzeń wzdłuż drogi, wprowadzanie zabudowy z uwzględnieniem historycznej linii zabudowy lub po obrisie, wymóg stosowania tradycyjnych form, materiałów, dyspozycji elementów zewnętrznych na elewacjach itp.,

Istniejące zagrożenia:

wprowadzanie współczesnej zabudowy nieuwzględniającej związków przestrzennych, rozbórka i przekształcanie obiektów historycznych, lokalizacja obiektów w obszarach historycznie wolnych od zabudowy, wykorzystywanie niezgodnych z tradycją form i materiałów przy remontach i przebudowach obiektów, wycinka zadrzewienia

Źródła:

Wytyczne konserwatorskie do planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego Gminy Oborniki Śląskie, praca pod kierownictwem arch. Katarzyny Hawrylak-Brzezowskiej, Wrocław, 1994 r.
B. Czechowicz, A. Dobrzyński, Inwentaryzacja krajoznawcza województwa wrocławskiego, Zeszyt 18
Miasto i Gmina Oborniki Śląskie, Wrocław 1994
Zimmermann F.A., Beiträge zur Beschreibung von Schlesien. Brieg 1785, 12. Bd. S. 189
Knie J. G., Alphabetisch-statistisch-topographische Uebersicht der Dörfer, Flecken, Städte und andern Orte der Königl. Preuss. Provinz Schlesien, Breslau 1845

11. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

12. Opracowanie karty ewidencyjnej (autor, data i podpis)

56,
Październik 2022 r.

Małgorzata Koranyi